

Edizione diplomatico-interpretativa

/rnardus	/rnardus
I	I
/qe uei p(er)mei la landa. /dels arbres chair la foilla. /fredura ses panda /termini sa sconda. /qe sia auçis mo(n)s chans. /naurai mais de do(n)s ans. /qen faça esmenda.	/qe vei per mei la landa dels arbres chair la foilla, /fredura s?espana /termini s?asconda, /qe sia auçis mons chans, /n?aurai mais de dons ans, /qe·n faça esmenda.
II	II
/es greu qe reblanda. /ues mi sorguoilla. /nos re il demanda. /iç qe mot mi responda. /aucit mos nescis talans. /damors lo bels semblanç /qamors lan tenda.	/es greu qe reblanda /ves mi s?orguoilla, /mos re·il demanda, /iç qe mot m?i responda. /aucit mos nescis talans, /d?amors lo bels semblanç /q?amors l?antenda.
III	III
/p dengin (et)de ganda. /cuit qa des mi uoilla. /çamen ma reuanda. /semblan mi co(n)fonda. /onoiscenç nuls enanç. /tenc qes uostre lo da(n)ç. e uostrom mal prenda.	/p d?engin et de ganda /cuit q?ades mi voilla. /çamen ma revanda, /semblan mi confonda! /onoiscenç nuls enanç, /tenc q?es vostre lo danç, /e vostr?om mal prenda.
IV	IV
D? aranda ? meitta ? ma cuoilla Car me no ten pro uianda. Ni negus bes noma onda. Tan sui uas la bella dopta(n)ç. P(er) qem ren allei merceianç. Sil plaç qem don e qem uenda.	D?aranda ? meitta ? m?acuoilla, car me no ten pro vianda ni negus bes no·m aonda. Tan sui vas la bella doptanç, per qe·m ren a llei merceianç: si·l plaç, qe·m don e qe·m venda!

V	V
Mal ofora si no manda. Uenir lai o se despuoilla. Queu sia p(er)sa comanda. Pres de lei iusta lesponda. Eil traial solars ben chalçant. Agnuils et humilianç. Sil plaç qe sos peç mi tenda.	Mal o fora, si no manda venir lai o se despuoilla, q?eu sia per sa comanda pres de lei, iusta l?esponda, e·il traia·l solars ben chalçant, a genuils et humilianç, si·l plaç qe sos peç mi tenda.
VI	VI
Faiç es lo uers tot aranda. Si qe moç noi descapduoilla. Oltra la terra normanda. Part la fera mar preionda. Esi sui de midonç lognaç. Ues sim tira com adima(n)ç. La bella cui deus defenda.	Faiç es lo vers tot a randa, si qe moç no·i descapduoilla, oltra la terra normanda, part la fera mar preionda; e si sui de midonç lognaç, ves si·m tira com adimanç la bella cui Deus defenda.
VII	VII
Sel reis engles el duç normanç. Lo uol eu lauerai abanç. Qel iuers nos sobre prenda.	Se·l reis engles e·l duç normanç, lo vol, eu la verai abanç qe l?ivers nos sobreprenda.

- letto 380 volte